

25.–29. mai, Dubrovnik, Kroatia:

Vellykket utenlandskurs

Utenlandskurs i NTFs regi. Det høres flott ut, og det er det også. Veldig flott. Vekten ligger imidlertid på *kurs*. Men det er selvsagt tid til masse hygge også.

Trettifire mennesker med fagrelatert bakgrunn, pluss medbrakt reiseleder, var nylig deltagere på NTFs kurs i Dubrovnik. Marit Mogstad, som er psykolog og kjent fra åpningen på landsmøtet i Trondheim, fra Nitimen hver onsdag og dessuten fra en rekke andre sammenhenger, holdt kurset. Det var som god kunst, det blir bedre og bedre dess mer jeg tenker på det. Hennes agenda i fire samfulle dager var kommunikasjon og basispsykologi i praksis, med utgangspunkt i at «Tannleger er også mennesker». Dette ble tilført oss, til dels som foredrag, til dels i form av gruppearbeid og rollespill i mindre grupper. Selv om vi er rutinerne klinikere med rimelig god innsikt i menneskebehandling, var det nok en del sjenanse å spore hos alle. Den forsvant som dugg for sola etter innledningsrundene.

Reiselederen, som hadde bodd i Dubrovnik tidligere og kjente byen og folket, sørget også for at vi fikk andre opplevelser enn man ville fått som vanlige turister.

Den faglige delen hadde stor spennvidde. Jeg nevner i fleng: «Hvordan er vi mennesker skrudd sammen – og hvordan har vi blitt slik?» «Hverdagsutfordringene, hvordan takler vi dem?», «Redde pasienter», «Om å sette grenser», «Lær å tenke som en optimist» var noen av temaene. Marit Mogstads utgangspunkt var allment, men de situasjonene vi «rollespilte» i gruppene ble nødvendigvis situasjoner fra vår egen hverdag. Særdeles lærerikt på mange vis.

I løpet av kurset ga hun oss flere «verktøy». Ett av disse var for oss som synes det er vanskelig å prioritere:



Dubrovnik ligger flott til for utflukter. Reiselederen kjente byen og folket, og sørget for opplevelser utenom det vanlige. Foto: Regin Hjertholm/Samfoto.

Mange av oss lager lister over det vi har tenkt å gjøre. Marit Mogstad tar dette et skritt videre. Utgangspunktet er listen med ting du skal *gjøre*. Med denne i hånden setter hun opp fire undergrupper:

det du *må*, *bør*, *kan* og *vil* gjøre.

Så starter sorteringen. Av alle de tingene du har tenkt å gjøre, hvilke oppgaver *må* du egentlig gjøre? De du *må* gjøre noe med, flyttes fra *gjøre* til *må*.

Neste skritt er de du *bør* gjøre. Altså: De du *bør* gjøre noe med flyttes til *bør*.

Allerede her minker det litt på bunken vil jeg tro.

Neste skritt er å fordele de som du *kan* gjøre noe med (ut fra tid, bakgrunnsmateriell, etc.) og de du gjerne *vil* gjøre noe med.

Ny prioritering:

Er det noe fra *må*-listen som kan flyttes til *bør*?

Er det noe fra *bør* som hører hjemme i *kan*? (Her er det plass for å stryke

ting på listen og gi seg selv litt rom.)

Er det noe fra *kan* som passer bedre i *vil*, og helt tilslutt: Av de som nå står på *vil*-listen: Er det helt sikkert at du vil?

Kanskje du egentlig ikke vil? Kanskje de rett og slett kan strykes? Sånn. Jeg synes livet ble lysere og lettere allerede.

Fagnemnda har stor ære av arrangementet. De har vært dyktige til å plukke ut kursholder og medbragt guide (som gjør at oppholdet blir noe mer enn et standard utenlandskurs) og det gjelder, har jeg skjönt, de utenlandskursene som er arrangert tidligere også.

I sum: ja, jeg kan godt tenke meg å sette av tid og penger til neste tilsvarende arrangement.

Svein Ivar Ask